

# РЕШЕНИЕ

№ 7444

гр. София, 06.12.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,**  
в публично заседание на 22.11.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Бозуков**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6350** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно процесуалния кодекс, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано по жалба от „Електроразпределение Север“ АД, със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район „В. В.“ В. Т.-Е, [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от всеки двама от членовете на УС - Р. Г. Л., И. Г. Г. и А. А. К., чрез: адв. Л. М. - В., адрес на кантората: [населено място], [улица], ет. 2, преупълномощена от Адвокатско дружество „В.. Ж. и Партньори“, представлявано от управляващ съдружник адв. Г. В. В. от САК, Срещу: Решение № Ж-215 от 19.05.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба вх.№ Е-11В-00-44/18.11.2021 г. от В. В. С. срещу „Електроразпределение Север“ АД.

В жалбата се твърди, че решението е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствени правила, както и в противоречие с материалния закон и целите на закона, поради което се иска да бъде отменено като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, „Електроразпределение Север“ АД, чрез адв. Л. М. – редовно уведомен, се представлява от адв. К.. Адв. К. моли съдът да отмени решението в обжалваната част като неправилно и незаконосъобразно по съображения,

изложени в жалбата. Претендира разноски, за което представя списък в предходното съдебно заседание. Прав възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът КЕВР – редовно уведомен, се представлява от юрк.Б.. Юрк. Б. моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че Административният акт е правилен, поради което моли да бъде потвърден. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Моли за срок за писмени бележки.

Заинтересованата страна В. В. С., чрез АД "ИВАНОВА И ИВАНОВА" ЕАД – редовно уведомена, се представлява се от адв. И.. Адв. И. се присъединява се към изказването на юрк.Б.. Моли съдът да отхвърли изцяло жалбата. Представя писмени бележки. Претендира разноски, за което представя списък. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред КЕВР е започнало по жалба с вх.№ Е-11В-00-44/18.11.2021 г. от В. В. С. срещу „Електроразпределение Север“ АД, с която се възразява срещу определени в становище условия за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД на обект фотоволтаична централа (Ф.), с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ V-447, кв. 68, [населено място], [община], [улица].

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 е изпратена на 01.12.2021 г. на „Електроразпределение Север“ АД за извършване на проверка по компетентност. Становището на електроразпределителното дружество е постъпило в КЕВР на 07.01.2022 г.

В становището на „Електроразпределение Север“ АД по постъпилата жалба се твърди, че на 31.05.2021 г. В. С. е подал Искане за проучване на условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ V-447, кв. 68, [населено място], [община], [улица] към електроразпределителната мрежа № [ЕГН]. „Електроразпределение Север“ АД е изпратило писмо до заявителя от 07.06.2021 г., с което го е уведомило за необходимостта от предоставяне на допълнителна информация. Изисканата допълнителна информация е предоставена на 09.06.2021 г. Е. дружество е издало Становище с изх. № П.-1080/15.06.2021 г.

„Електроразпределение Север“ АД е заявило, че сградата, като обект на клиент, в имота, в който е предвидена да се изгради централата, е с предоставена мощност 6 kW, поради което обектът за производство не отговаря на чл. 27, ал. 5 от ЗЕВИ и на чл. 94, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Към ТП „Т-1 Б.“ има присъединени 3 централи за производство на електрическа енергия по 30 kW всяка, или общо 90 kW. ТП „Т-1 Б.“ е с монтиран понижаващ трансформатор с номинална мощност 100kVA. Е. Север“ АД е приложило 2 броя графики на товар на ТП „Т-1 Б.“. Товарът на клона и трафопоста е

нисък, като профилът се различава от този на фотоволтаичната централа. Товарът от обекти на клиенти спада през летните периоди и е също по-нисък през светлата част на денонощието. Това води до връщане на енергия в мрежа средно напрежение, като мощността към мрежа средно напрежение достига до 70 kW. По други проучвания има предвидени за присъединяване още три централи за производство на електрическа енергия до 30 kW всяка, или общо 90 kW. С цел присъединяваният обект да отговаря на наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 от ЗЕ, в издаденото становище е описано, че ще се извърши реконструкция на ТП „Т-1 Б.“ и подмяна на съществуващата трансформаторна машина (ТМ) през 2024 г. „Електроразпределение Север“ АД е заявило, че за осъществяване на присъединяването е необходимо да се извърши реконструкцията, с цел препятстване влошаване на техническите показатели на електроснабдяването на съществуващите обекти, която реконструкция е заложена в инвестиционната програма за посочената година. Според електроразпределителното дружество условията за изграждане на съоръженията за присъединяване и задълженията на страните са посочени в гореописаното становище и в договора за присъединяване, а именно - задължение на производителя е изграждането на присъединителните съоръжения до границата на собственост на същите, която съгласно чл. 116, ал. 7 от ЗЕ е изходящите клеми на средството за търговско измерване. Задълженията на „Електроразпределение Север“ АД е да монтира електромерно табло на фасадата пред ТП, да го електрозахрани от табло НН на ТП „Т-1 Б.“. Присъединяването ще се осъществи след гореописаната реконструкция на ТП и подмяна на съществуваща ТМ съгласно одобрената инвестиционна програма за 2024 г.

С оглед гореизложеното ответникът, на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3, прекратил административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11В-00-44/18.11.2021 г., подадена от В. В. С., срещу „Електроразпределение Север“ АД, в частта относно възражението му за определеното място на присъединяване и описаните задължения на страните по изграждане на присъединителните съоръжения във връзка с границата на собственост на електрическите съоръжения и на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3, дал на „Електроразпределение Север“ АД следните задължителни указания:

В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде и предостави на В. С. становище, съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, с посочени условия за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ V-447, кв. 68, [населено място], [община], [улица], без да обвързва осъществяван на присъединяването с допълнителен срок за подмяна на ТМ в ТП „Б.“ и в седем дневен срок след приключване на дейностите по т.1 да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения 14 дневен срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на

решението на КЕВР, на което е адресат, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е прието от КЕВР като компетентен орган по смисъла на чл. 22 от ЗЕ, във връзка с чл. 142 и сл. от НЛДЕ, в рамките на предоставените му правомощия за разрешаване на спорове съгласно закона и наредбата, в състав и мнозинство съгласно изискванията на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ и след изпълнение на предвидената процедура.

Решение № Ж-215 от 19.05.2022 г. на КЕВР е прието при спазване на установената форма съгласно чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, оформено е в съответствие с изискванията на ЗЕ, НЛДЕ и Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация.

Спазена е процедурата по приемане на административния акт и в този смисъл не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да съставляват отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

Съдът намира, че обжалваният административен акт е постановен в съответствие с материалния закон.

Оспорването на решение № Ж-215 от 19.05.2022 г. на КЕВР е неоснователно и в тази връзка следва да бъде отхвърлено. След като е сезиран с оспорване, при служебния и цялостен съдебен контрол върху законосъобразността на обжалвания административен акт, съгласно нормата на чл. 168, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), съдът проверява най-напред неговата валидност. Това се налага, поради служебното начало в административния процес, съгласно принципа за това, въведен от нормата на чл. 9 от АПК.

Разпоредбата на чл. 146 от АПК сочи основанията за оспорване на административните актове, които ако са налице във всяка конкретна хипотеза водят до незаконосъобразност на оспорения акт, а именно: липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

В съответствие с чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ), КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу енергийни предприятия, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, както и подзаконовите актове по неговото прилагане, като в съответствие с ал. 5, когато Комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в Наредба № 3, по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката - Наредба № 3 (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

В случая, изискванията на Наредба № 3, съгласно чл. 142 и следващите са спазени. Изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието и процесното

решение, съгласно чл. 145 от Наредба № 3.

Налице са спазване на изискванията за форма на акта от формална страна, решение № Ж-215 от 19.05.2022 г. съдържа фактически и правни основания съгласно изискванията на чл. 59 ал. 2, т. 4 от АПК. По отношение на изискването за форма, законът поставя такова изискване за определена форма като условие за неговата действителност. АПК е въвел писмената форма като изискване за валидност на индивидуалния административен акт. За да е нарушено изискването за форма следва формата да е определена в закон, а именно чл. 59, ал. 2 от АПК. Изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК са изисквания към самата писмена форма, но самите те не са форма на акта, поради което наличието им в материализирания вид на акта имат отношение към неговата редовност.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. За да бъде определено едно нарушение на административно производствените правила като съществено, което е основание за отмяна на административен акт по чл. 146, т. 3 от АПК, това нарушение на административнопроизводствените правила, което ако не е било допуснато би могло да се стигне до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

Относно материалната законосъобразност и несъответствие с целта на закона, следва да се има предвид, че не са налице същите отменителни основания. Процесното решение на КЕВР е законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми. Решение № Ж-215 от 19.05.2022 г. на КЕВР е постановено в рамките на предоставената от закона възможност за преценка. При постановяване на оспореното решение № Ж-215 от 19.05.2022 г. на Комисията няма превратно упражняване на власт, следователно не е налице несъответствие с целта на закона, което е отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК.

Решението е издадено в изискуемата писмена форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на АА. Решение № Ж-215 от 19.05.2022 г. на КЕВР е постановено изцяло в съответствие с материалния закон.

В. С. е подал на 09.06.2021 г. Искане за проучване на условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ V-447, кв. 68, [населено място], [община], [улица] към електроразпределителната мрежа № [ЕГН]. След отстраняване на нередовности по подаденото искане, „Електроразпределение Север“ АД е издало Становище с изх. № П.- 1080/15.06.2021 г. В становището е определено място за присъединяване на централата в ново електромерно табло, монтирано на фасадата на ТП „Т-1 Б.“ и е предвидено, че присъединяването ще се осъществи след реконструкция на същия трафопост и подмяна на съществуваща ТМ в него, извършена от „Електроразпределение Север“ АД съгласно инвестиционната му програма за 2024 г., с оглед предвратяване влошаване на техническите показатели на електроснабдяване

на съществуващите обекти в района.

Във връзка с възражението за определения срок за присъединяване на Ф., следва да се има предвид че с издаденото становище електроразпределителното дружество по същество е издало отказ за присъединяване на централата в заявения от производителя срок. В чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 е уредено, че операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне.

Е. дружество правилно е определило, че е негово задължение съгласно чл. 116, ал. 3 от ЗЕ да извърши подмяната на ТМ, но в конкретния случай подмяната на ТМ в ТП „Т-1 Б.“ не налага големи по обем подготвителни дейности, същите не отнемат съществен икономически и човешки ресурс, което да обуславя дългосрочното им планиране. Съответната подмяна може да бъде планирана и извършена за значително по-кратък период от време, отколкото е необходимо за изграждане на захранващата линия НН от Ф. до трафопоста, възложена на производителя. С оглед на изложеното „Електроразпределение Север“ АД немотивирано и необосновано е издало отказ за присъединяване на предвидената централа.

Предвид изложеното до тук правилно Комисията, на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 е дала на „Електроразпределение Север“ АД задължителни указания да издаде и предостави на В. С. становище, съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, с посочени условия за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ V-447, кв. 68, с. Б., [община], [улица], без да обвързва осъществяването на присъединяването с допълнителен срок за подмяна на ТМ в ТП „Т-1 Б..“

По гореизложените съображения съдът намира, че КЕВР е постановила законосъобразно решение, жалбата срещу което следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, претенцията на ответника и заинтересованата страна за присъждане на юрисконсултско и адвокатско възнаграждения следва да бъде уважено на основание чл. 143, ал.4 и ал.3 от АПК в размера, посочен в чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06 г./, като настоящият състав определя възнаграждение в размер на 100 лева за ответника и в размер на 500 лв. за заинтересованата страна на основание чл. 8 ал. 3 от Наредба № 1/04 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с оглед осъществения обем процесуално представителство, а в останалата част до 1200 лв. отхвърля претенцията като неоснователна и недоказана.

Воден от горното, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район „В. В.“ В.

Т.-Е, [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от всеки двама от членовете на УС - Р. Г. Л., И. Г. Г. и А. А. К., чрез: адв. Л. М. - В., адрес на кантората: [населено място], [улица], ет. 2, преупълномощена от Адвокатско дружество „В. Ж. и Партньори“, представлявано от управляващ съдружник адв. Г. В. В. от САК, срещу: Решение № Ж-215 от 19.05.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба вх.№ Е-11В-00-44/18.11.2021 г. от В. В. С. срещу „Електроразпределение Север“АД.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“АД, със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район „В. В.“ В. Т.-Е, [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от всеки двама от членовете на УС - Р. Г. Л., И. Г. Г. и А. А. К., да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“АД, със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район „В. В.“ В. Т.-Е, [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от всеки двама от членовете на УС - Р. Г. Л., И. Г. Г. и А. А. К., да заплати на В. В. С., ЕГН [ЕГН], разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 /петстотин/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: